

NOSINIŲ RAIDŽIŲ RAŠYBA PRIEŠDĖLYJE, ŠAKNYJE, GALŪNĖJE

12 kl.

1. Mama paklausė, kuris vakar ištrypęs gražiausias samanas. 2. Jis pažadėjęs, jog sąskaitą įdėmiai peržiūrėsias. 3. Rašančiajam tai ypač nepatiko. 4. Jis prisipažįsta, kad tikrai grasinęs savo žodžio netesėti. 5. Sako, jis turėjęs visokių nepagrįstų kaltinimų, todėl išvažiavęs į tą tolimąjį sąsiaurį. 6. Šaltis smelkėsi į vis labiau geliančius sąnarius, o aš tupėjau prie užgesusio laužo ir mažiau apie atėjusį. 7. Apie pirmąsias dienas jis šįkart kalbėjo su išgąščiu. 8. Kai ugnis užgęsta, atsigręžęs matau pabalusį draugės veidą ir keliolika naujų žmonių. 9. Jonas pasakęs, kad mineralines trąšas išversias prie sąžalyno. 10. Įgriso nuolat mąstyti apie tavo rūpinimąsi, ypač apie gautąsias dovanas. 11. Pradėjau nuogaustauti dėl bręstančio ginčo, todėl pamąčiau ir pasiryžau vienąkart viską išsiaiškinti. 12. Sniegas tęžta, šaltis mažta – darbų nemažėja. 13. Mesėjome pievomis, kur tysojo rūko drobulė. 14. Daubaras buvo senas, ištįsęs, sulysęs, mašlių akių. 15. Žmonės bręsta skirtingai: vienas tampa sena lape, kitas – žilu asilu. 16. Užšalusiu grįstkeliu sunkiaiėjo sulysęs žmogus, vis atsigręždamas į seną sodybą su pagražintomis langinėmis, ištįsusiomis saulėgražomis prie tvoros. 17. Išdrįsau pakelti sutrešusį durų skląstį ir, nuogaustaudamas dėl gresiančio pavojaus, įlįsti vidun. 18. Laurynas pririšo arklį, pristūmė manąjį prie savųjų rogių ir nusėlino mišku. 19. Gęsta nepagrįstas tavo ryžtas palikti saugotąjį ryšulį nepažįstamajam. 20. Tik ką atėjęs žmogus atgrasiu veidu ant vašo pakabino apšepusį paltą ir gąšliu žvilgsniu visus apžvelgė. 21. Kodėl supylei gyžtantį pieną į naują dviąsį ąsotį ir padėjai ant aslos? 22. Kai atšąla, turiu sukąsti dantis ir kęsti geliantį žastikaulių skausmą. 23. Jonas besiražydamas tingiai prašneko: jei aš gąsdinsiu, jis tyčia paslėpsias įkaitą. 24. Su tuo laivininku jis buvo prieš vestuves sušnekėjęs, kad tą vakarą į laivą ateisias ir tuoj turėsias iškeliauti. 25. Savęs neįveikęs, kito neįveiksi. 26. Jei lietus lis, šuo į būdą lįs, o blogai maitinamas lįs. 27. Tik nereikia prie manęs lįsti, gąsdinti, draskyti, nes skųsiuos vyresniajam broliui. 28. Jis žinojo viena: ji yra ir šilta, ir šalta mačiusi. 29. Penkiolika mašinių drasko šalancia, kęsuotą žemę ir drabsto į šalis purvą. 30. Pasiražęs plovėjas su ražais pažastyje grįžta per ražienas namo vis mąstydamas, koks masalas labiausiai ryt masintų žuvis.

NOSINIŲ RAIDŽIŲ RAŠYBA PRIEŠDĖLYJE, ŠAKNYJE, GALŪNĖJE

12 kl.

1. Mama paklausė, kuris vakar ištryp_s graži_sias s_manas. 2. Jis pažadėj_s, jog s_skaitą _dėmiai peržiūrės_s. 3. Rašanč_jam tai _pač nepatiko. 4. Jis prisipaž_sta, kad tikrai gr_sin_s savo žodžio net_sėti. 5. Sako, jis turėj_s visokių nepagr_st_ kaltinimų, todėl išvažiav_s į tą tolim_j_ s_siaurį. 6. Šaltis smelkėsi į vis labiau g_liančius s_narius, o aš tupėjau prie užg_susio laužo ir m_sčiau apie atėjus_. 7. Apie pirm_sias dienas jis š_kart kalbėjo su išg_sčiu. 8. Kai ugnis užg_sta, atsigr_ž_s matau pab_lus_ draugės veidą ir keliolik_naujų žmonių. 9. Jonas pasak_s, kad mineralines tr_šas išvers_s prie s_žalyno. 10. Įgr_so nuolat m_styti apie tavo rūpinim_si_, _pač apie gaut_sias dovanas. 11. Pradėjau nuog_stauti dėl br_stančio ginčo, todėl pam_sčiau ir pasir_žau vien_kart viską išsiaiškinti. 12. Sniegas t_žta, šaltis m_žta – darbų nemažėja. 13. Mes ėjome pievomis, kur t_sojo rūko drobulė. 14. Daubaras buvo senas, išt_s_s, sul_s_s, m_slių akių. 15. Žmonės br_sta skirtingai: vienas tampa sena lape, kitas – žilu asilu. 16. Užš_lusiu gr_stkeliu sunkiai ėjo sul_s_s žmogus, vis atsigr_ždamas į seną sodybą su pagr_žintomis langinėmis, išt_susiomis saulėgr_žomis prie tvoros. 17. Išdr_sau pakelti sutr_šusį durų skl_stį ir, nuog_staudamas dėl gr_siančio pavojaus, _l_sti vidun. 18. Laurynas pririšo arklį, pristūmė man_j_ prie sav_j_ rogių ir nusėlino mišku. 19. G_sta nepagr_stas tavo r_žtas palikti saugot_j_ ryšulį nepaž_stam_jam. 20. Tik ką atėj_s žmogus atgr_siu veidu ant v_šo pakabino apš_pusį paltą ir g_sliu žvilgsniu visus apžvelgė. 21. Kodėl supylei g_žtantį pieną į naują dvi_sį sotį ir padėjai ant_slos? 22. Kai atš_la, turiu suk_sti dantis ir k_sti g_liantį ž_stikaulių skausmą. 23. Jonas besir_žydamas tingiai prašneko: jei aš g_sdinsiu, jis tyčia paslėps_s_kaitą. 24. Su tuo laivininku jis buvo prieš vestuves sušnekėj_s, kad tą vakarą į laivą ateis_s ir tuoj turės_s iškeliauti. 25. Sav_s ne_veik_s, kito ne_veiksi. 26. Jei lietus l_s, šuo į būdą l_s, o blogai maitinamas l_s. 27. Tik nereikia prie man_s l_sti, g_sdinti, dr_skyti, nes sk_siuos vyresn_jam broliui. 28. Jis žinojo vien_: ji yra ir šilt_, ir šalt_mačiusi. 29. Penkiolik_mašinių dr_sko š_lančią, k_suotą žemę ir dr_bsto į šalis purvą. 30. Pasir_ž_s pjovėjas su r_žais paž_styje gr_žta per r_žienas namo vis m_stydamas, koks m_salas labiausiai ryt m_sintų žuvis.

2. Įrašykite praleistas raides.

Perspėk tą išt__sėlį, kad greičiau pasiimtų savo sutr__šusį kl__darą iš m__sų kiemo. Perg__sdinti galvijai blaškosi po pievą, t__sosi į visas puses, gr__žiojasi į šeimininkus. Už net__sybas gr__sia didžiulės baudos. Iš m__slingo ir švelnus vandens čiurlenimo nakties tamsoje atrodė, kad čia turėtų būti br__sta, tačiau l__sti į tamsoje s__kuriuojantį vandenį (vis, vien) buvo baugu. Pagyrė šauni __sias merginas už rūpinim__si kaimyne senute. Močiutė pasisi__lė išmokys__nti v__šeliu nerti. Išgirdus tokius g__sdinančius žodžius k__snis ėmė strigti gerklėje, tarsi ji būtų perdži__vusi. Akmenimis gr__stoje aikštėje stovėjo nuog__staujantys žmonės. Ten susim__stęs tamsus Nevėžis kaip juosta juosia žali__sias pievas. Gudri__jai katei pasisekė sl__ste prasl__sti į virtuvę ir pal__sti po stalą. Ne__spėta m__slė ilgai nedavė ramybės vyriaus__jai seser__. Arvydas įsir__žęs tempė dviratį vežimą per išt__žusią dirvą. Vėl sud__zgia, suviln__ja minia, po to pamažu prasisklaido ir nut__pia visus Nemuno s__los pakraščius. Tu neišsig__sk ir gr__žk namo. Prie sen__jų miestelio kapinių stovėjo sul__susi, išb__lusi moteris. Laužą jau baigia užg__sinti lietus. Greitai mes šv__sime Šv. Velykas. Nenuste__kite ir nenusig__skite – čia gyvena tik gerai jus paž__stantys. Sk__stantysis gali ir už šiaudo tv__rtis. K__stytis įsitikin__s, kad jų bendrovei bankroto pavojus negr__sia. Dr__sesnieji, išsirengę plikai, t__sojo ant vej__lės po pačiais sanatorijos langais, įgr__so čia poilsiauj__ntiems žmonėms. Tr__n__jantys r__stgaliai buvo suversti ant didžiulės s__šlavų krūvos. Didžiulis laukas pask__sta rūke. Stumtelėtas prie tešmens, veršelis puolė godžiai ž__sti.

ATSAKYMAI

2. Įrašykite praleistas raides.

Perspėk tą iš**t**isėlj, kad greičiau pasiimtų savo sutrešusį kledarą iš mūsų kiemo. Pergąsdinti galvijai blaškosi po pievą, tąsosi į visas puses, gręžiojasi į šeimininkus. Už netesybas gresia didžiulės baudos. Iš mįslingo ir švelnus vandens čiurlenimo nakties tamsoje atrodė, kad čia turėtų būti brasta, tačiau lįsti į tamsoje sūkuriuojantį vandenį **vis vien** buvo baugu. Pagyrė šauniasias merginas už rūpinimąsi kaimyne senute. Močiutė pasisiūlė išmokysianti vąseliu nerti. Išgirdus tokius gąsdinančius žodžius kąsnis ėmė strigti gerklėje, tarsi ji būtų perdžiūvusi. Akmenimis grįstoje aikštėje stovėjo nuoga**st**aujantys žmonės. Ten susima**st**ęs tamsus Nevėžis kaip juosta juosia žalia**s**ias pievas. Gudriajai katei pasisekė slyste praslysti į virtuvę ir palįsti po stalą. Neįspėta mįslė ilgai nedavė ramybės vyriausia**ja**i seseria**iai**. Arvydas įsiryžęs tempė dviratį vežimą per iš**t**žusią dirvą. Vėl sudū**ž**gia, suviln**ija** minia, po to pamažu prasisklaido ir nutupia visus Nemuno sa**l**os pakraščius. Tu neišsigą**sk** ir grį**ž**ck namo. Prie senų**ų**jų miestelio kapinių stovėjo sulysusi, išbalusi moteris. Laužą jau baigia užgesinti lietūs. Greitai mes švėsimė Šv. Velykas. Nenuste**bk**ite ir nenusigą**sk**ite – čia gyvena tik gerai jus pažįstantys. Skęstantysis gali ir už šiaudo tvėrtis. Kastytis įsitikinęs, kad jų bendrovei bankroto pavojus negresia. Drąsesnieji, išsirengę plikai, tysojo ant vejelės po pačiais sanatorijos langais, įgriso čia poilsiaujantiems žmonėms. Trūnijantys rąstgaliai buvo suversti ant didžiulės są**š**lavų krūvos. Didžiulis laukas paskęsta rūke. Stumtelėtas prie tešmens, veršelis puolė godžiai žįsti.

3. Įrašyti praleistas raides.

1. Užš__ lusu gr__ stkeliu sunkiai ėjo sul__ sęs žmogus, vis atsigr__ ždamas į seną sodybą su pagr__ žintomis langinėmis, išt__ susiomis saulėgr__ žomis prie tvoros. 2. Išdr__ sau pakelti sutr__ šusį durų skl__ stį ir, nuog__ staudamas dėl gr__ siančio pavojaus, įl__ sti vidun. 3. Lėtai važiuojanti mašina dr__ sko š__ lančią žemę ir dr__ bsto į šalis purvą. 4. G__ sta nepagr__ stas tavo r__ žtas palikti nepaž__ stam__ jį. 5. Negal__ stas gr__ žtas dr__ skia sutr__ šusį __ žuolinį r__ stą. 6. Pro neužš__ lusus langus aš mačiau neg__ stančius laužus ir m__ sčiau apie save. 7. Išgirdau kl__ gančių vaikų, g__ sdinančių brolių dėl neišt__ sėto pažado, balsus. 8. Dabar, sėdėdamas prie užg__ susio židinio, galvoju apie m__ žtančias, beveik visai išs__ kusias jėgas. 9. Atgr__ sus veidas ir gr__ žbylostė liudijo, kad kaltinam__ jam tai jau įgr__ so. 10. Tik ką atėj__ s žmogus ant v__ šo pakabino apš__ pusį palta ir m__ sliu žvilgsniu visus apžvelgė. 11. Kodėl supylei g__ žtantį pieną į naują dvi__ sį __ sotį? 12. Kai atš__ la, turiu suk__ sti dantis ir k__ sti g__ liančių s__ narių skausmą. 13. Jonas besir__ žydamas tingiai prašneko: „Jei aš g__ sdinsiu, jis tyčia paslėps __ kaitą“. 14. Net pab__ lo brolis, sužinoj__ s apie gal__ stuvą, paliktą prie r__ stgalio. 15. Ir prie l__ lančio atogr__ žų upelio įsp__ sta gr__ sinanti saulė, išs__ kinusi mūsų pasir__ žimą. 16. Sug__ s lašiniai nevalgomi. 17. Ilgiau pam__ stysi – geriau padarysi. 18. Kolei pinigų turi – visi tave paž__ sta. 19. Sav__ s neįveik__ s, kito ne__ veiksi. 20. Skuodžia kaip kipšas nuo šv__ sto vandens. 21. Katė sl__ stuose k__ sdama čirškina pelę. 22. Tyli kova t__ sėsi visą žiemą. 23. Kieme dr__ skėsi pririšti šunys. 24. K__ nauj__ girdėjai? 25. O aš pasiversčiau raib__ j__ gegele. 26. Gaisras neg__ sinamas išsipl__ čia. 27. Ten niekam pavojus negr__ sia. 28. Atsiguliau tiesiog ant __ kait __ si __ s __ manų.

ATSAKYMAI

3

1. Užšalusiu grįstkeliu sunkiai ėjo sulysęs žmogus, vis atsigreždamas į seną sodybą su pagražintomis langinėmis, ištįsusiomis saulėgražomis prie tvoros. 2. Išdrišau pakelti sutrešusį durų skląstį ir, nuogaustaudamas dėl gresiančio pavojaus, įlįsti vidun. 3. Lėtai važiuojanti mašina drasko šalančią žemę ir drabsto į šalis purvą. 4. Gęsta nepagrįstas tavo ryžtas palikti nepažįstamąjį. 5. Negaląstas gražtas dreskia sutrešusį ažuolinį rąstą. 6. Pro neužšalusius langus aš mačiau negęstančius laužus ir maščiau apie save. 7. Išgirdau klegančių vaikų, gąsdinančių brolių dėl neištesėto pažado, balsus. 8. Dabar, sėdėdamas prie užgesusio židinio, galvojau apie mažtančias, beveik visai išsekusias jėgas. 9. Atgrasus veidas ir gražbylystė liudijo, kad kaltinamajam tai jau įgriso. 10. Tik ką atėjęs žmogus ant vašo pakabino apšepusį paltą ir mašliu žvilgsniu visus apžvelgė. 11. Kodėl supylei gyžtantį pieną į naują dviąsį ašotį? 12. Kai atsąla, turiu sukąsti dantis ir kęsti geliančių sąnarių skausmą. 13. Jonas besiražydamas tingiai prašneko: „Jei aš gąsdinsiu, jis tyčia paslėps įkaitą“. 14. Net pabalo brolis, sužinojęs apie galąstuvą, paliktą prie rąstgalio. 15. Ir prie lalančio atogražų upelio įspįsta grasinanti saulė, išsekinusi mūsų pasiryžimą. 16. Sugės lašiniai nevalgomi. 17. Ilgiau pamąstysi – geriau padarysi. 18. Kolei pinigų turi – visi tave pažįsta. 19. Savęs neįveikęs, kito neįveiksi. 20. Skuodžia kaip kipšas nuo švęsto vandens. 21. Katė slastuose kąsdama čirškina pelę. 22. Tyli kova tęsėsi visą žiemą. 23. Kieme draskėsi pririšti šunys. 24. Ką nauja girdėjai? 25. O aš pasiversčiau raibąja gegele. 26. Gaisras negesinamas išsiplečia. 27. Ten niekam pavojus negresia. 28. Atsiguliau tiesiog ant įkaitusių samanų.